

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 103/20
Люксембург, 10 септември 2020 г.

Заключение на генералния адвокат по дело C-392/19
VG Bild-Kunst/Stiftung Preußischer Kulturbesitz

Според генералния адвокат Szpunar вграждането на интернет страница на публикувани на други интернет страници произведения посредством автоматични връзки (*inline linking*) се нуждае от разрешението на притежателя на правата върху тези произведения

За сметка на това вграждането посредством активни интернет връзки при използване на фрейминг не изисквало такова разрешение, което трябва да е било дадено от притежателя на правата при първоначалното предоставяне на разположение на произведението. Това важало и когато посоченото вграждане се осъществявало при заобикаляне на технически мерки за защита срещу фрейминг, приети или разпоредени от притежателя на правата.

Stiftung Preußischer Kulturbesitz — фондация, учредена по германското право, стопанисва Deutsche Digitale Bibliothek, дигитална библиотека за култура и наука, която свързва в мрежа германските културни и научни институции.

На уебсайта на тази библиотека има връзки към дигитализирано съдържание, съхранявано на уебпорталите на участващите институции. Самата библиотека, в качеството си на „дигитална витрина“, съхранява само миниатюрни изображения (*thumbnails*), а именно изображения в намален спрямо оригиналите размер.

Verwertungsgesellschaft Bild-Kunst (наричано по-нататък „VG Bild-Kunst“), дружество за колективно управление на авторски права в областта на визуалните изкуства в Германия, поставя сключването на лицензионен договор със Stiftung Preußischer Kulturbesitz за използването на неговия каталог от произведения под формата на миниатюрни изображения в зависимост от включването на разпоредба, съгласно която лизензополучателят се задължава при използване на произведенията и на закриляните обекти, които са предмет на договора, да прилага ефективни технически мерки срещу *фрейминг*¹ от трети лица по отношение на миниатюрните изображения на тези представени на уебсайта на Deutsche Digitale Bibliothek произведения или закриляни обекти.

Тъй като счита, че такава договорна разпоредба е неразумна от гледна точка на авторското право, Stiftung Preußischer Kulturbesitz предявява иск пред германските юрисдикции, с който цели да се установи, че VG Bild-Kunst е длъжно² да предостави въпросния лиценз, без да го обвързва с прилагането на тези технически мерки.

¹ Фреймингът се състои в разделяне на екрана на няколко части, на всяка от които може да се вижда съдържанието на друг уебсайт.

² Съгласно германското законодателство, с което се транспонира Директива 2014/26/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година относно колективното управление на авторското право и сродните му права и многотериториалното лицензиране на правата върху музикални произведения за използване онлайн на вътрешния пазар (ОВ L 84, 2004 г., стр. 72), дружествата за колективно управление на права са длъжни при поискване да предоставят на всяко лице при разумни условия лиценз за ползване на правата, чието управление им е поверено. Съгласно германската съдебна практика обаче дружествата за колективно управление на права по изключение могат да откажат да предоставят лиценз, ако този отказ не представлява злоупотреба с монополно положение и ако на искането за предоставяне на права на ползване може да се противопоставят по-висши легитимни интереси.

В този контекст Bundesgerichtshof (Федерален върховен съд, Германия) иска от Съда да изтълкува Директива 2001/29³, според която държавите членки предоставят на авторите изключително право да разрешават или забраняват публичното разгласяване на техни произведения, включително предоставяне на публично разположение на техни произведения по такъв начин, че всеки може да има достъп до тях от място и във време, самостоятелно избрани от него

В заключението си с днешна дата **генералният адвокат Maciej Szpunar предлага да се приеме, че вграждането на интернет страница на произведения, публикувани на други уебсайтове** (където тези произведения са предоставени на публично разположение при условията на свободен достъп с разрешението на притежателя на авторските права), **с помощта на използващи фрейминг активни интернет връзки, не изисква разрешението на притежателя на авторските права, тъй като той трябва да го е дал при първоначалното предоставяне на разположение на произведението.**

Това важи и когато посоченото вграждане посредством *фрейминг* се осъществява при заобикаляне на технически мерки за защита срещу *фрейминг*, приети или разпоредени от притежателя на авторските права. Всъщност тези мерки не ограничават достъпа до произведението, нито дори пътя до него, а само начина на показването му на екрана. Тук не може да става въпрос за нова публика, тъй като тя остава същата: тази на уебсайта, към който води връзката.

За сметка на това, според генералния адвокат вграждането на такива произведения посредством автоматични връзки (*inline linking*), при което произведенията се показват автоматично при отварянето на разглежданата интернет страница без никакво допълнително действие от страна на потребителя), което обикновено служи за вграждане на графични и аудио-визуални файлове, изисква разрешението на притежателя на правата върху произведенията.

Всъщност както от техническа, така и от функционална гледна точка, **когато тези автоматични връзки се отнасят до защитени с авторско право произведения, е налице акт на разгласяване на съответното произведение на публика, която не е била взета предвид от притежателя на авторските права при първоначалното му предоставяне на разположение**, а именно публиката на уебсайт, различен от този, на който е осъществено това първоначално предоставяне на разположение⁴.

В това отношение генералният адвокат подчертава, че автоматичната връзка показва ресурса като неразделна част от интернет страницата, на която е тази връзка. Следователно за потребителя няма никаква разлика между вградено на интернет страница изображение, взето от същия сървър, и такова, взето от друг уебсайт. Този потребител вече няма никаква връзка с изходния сайт, тъй като всичко се случва на сайта, на който е връзката. Според генералния адвокат не може да се презумира, че притежателят на авторските права е имал предвид такива потребители, когато е дал разрешението си за първоначалното предоставяне на разположение.

Според г-н Szpunar предлаганият от него подход би дал на притежателите на авторските права правни инструменти за защита срещу неразрешено използване на техни произведения в интернет. Така той би засилил позицията им в преговорите за сключване на лицензионни договори за използване на тези произведения.

Той отбелязва обаче, че макар по принцип да е необходимо разрешението на притежателя на авторските права, не е изключено някои автоматични връзки към произведения, предоставени на публично разположение в интернет, да попаднат в обхвата на едно от

³ Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество (ОВ L 167, 2001 г., стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230).

⁴ В това отношение генералният адвокат се позовава по аналогия на решение на Съда от 7 август 2018 г., Renckhoff (C-161/17; вж. прессъобщение № 123/18).

изключенията от предоставянето на такова разрешение, по-специално в случаите на цитиране, окарикатуряване, пародиране или имитация.

Що се отнася до заобикалянето на техническите мерки за защита, генералният адвокат отбелязва, че Директива 2001/29 задължава по принцип държавите членки да осигурят правна защита срещу такова заобикаляне. При все това според практиката на Съда тази защита се прилага само с цел да се защити притежателят на авторските права срещу действия, за които се изисква неговото разрешение.

Ето защо, тъй като за *фрейминга* не е необходимо такова разрешение, техническите мерки за защита срещу *фрейминг* не се ползват с предвидената в Директивата правна защита.

За сметка на това, тъй като за *inline linking* е необходимо разрешението на притежателя на авторските права, техническите мерки за защита срещу *inline linking* се ползват с тази правна защита.

ЗАБЕЛЕЖКА: Заключение на генералния адвокат не обвързва Съда. Задачата на генералните адвокати е да предложат на Съда, при пълна независимост, правно разрешение на делото, което им е поверено. Съдиите от Съда пристъпват към разисквания по делото. Съдебното решение ще бъде постановено на по-късна дата.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда

[Пълният текст](#) на заключението е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването

За допълнителна информация се свържете с Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 4293

Кадри от обявяването на решението са достъпни на [„Europe by Satellite“](#) ☎ (+32) 2 2964106.